

மேல் தன்னை வணங்கி நிற்கும் பிரமவிஷ்ணு முதலிய சருவதேவர்களையும் அவரவரிருப்பிடமேக விடையளித்து வீரபாகுதேவர் சாரதியாயிருந்து நடத்தும் இரதம் உந்திக் கைலைக்கெழுந்தருளி அங்குப் பரமனையும் பருப்பதியையுங் கண்டுகொண்டு கஜநாயகியுடன் கந்தவெற்புறைந்துளானும், பிரமனுடைய நாசித்தொள்ளையின்று தோன்றி இரணியாகுணைச் சங்கரித்த விஷ்ணு அவதாரப் பன்றியைக் கோறல்புரிந்து அதன்கொம்பைப் பெயர்த்தெடுத்த வயவனும், கந்தபூரணத் திருநகரப்படலத்தில் வெளியாமாறு ஐந்து விட்டுணுக்களைக் கண்ட காஞ்சிமரமுடைக் காஞ்சியிலிலங்குங் குமரகோட்டத்திலே திரிபுவனமும் அழிகின்ற ஒரு பிரளயத்திற் பெருமான் பூசிக்கும் பெருமானாய்ப் பிறங்கி நின்றனானும், அக்கோட்டத்தில் ஒருகரத்திற் கமண்டலமும் ஒருகரத்தின் மணிமாலையுங் கொண்டு சிருட்டி செய்யுங் கோலமாய் வீற்றிராநின்ற விண்ணவனும், வேதத்திலுங் குமாராகமத்திலும் இனிது விளங்குகின்ற பரம்பொருளாயுளானும், சருவான்மாக்களிலும் எள்ளுக்கு ளெண்ணெய்ப் போற் சிவணியிருந்து பிரேரிப்பவனும், குமரகுருதாசன் நாளும் வழிபடத்தக்க சிவப்பிரமம் எனவுளானுமாகிய ஸ்கந்தமூர்த்தியை நடுவணிருத்தி உமாதேவியோடு சிவ பெருமா னெழுந்தருளியிருக்கும் மூர்த்தமே ஆம். இம் மூர்த்தம், சத்து, சித்து, ஆனந்தமெனும் மூன்றிலக்கணத்தோடு ஏகமாய்ச் சச்சிதானந்த சிவமென அமூர்த்த நிலையிலிருக்கு முண்மையையே மூர்த்த நிலையிலும் பிரிவறவிளக்குகின்ற தெனவாம்.

மேன்மீழற்றிய வராகாவதாரத்தைச் சிவபெருமானே அதன் கொம்பைப் பிடுங்கிக் கொன்றனரென்பதாக வேறு புராணங்கள் கூறுவதுபோலக் காந்தபூரணதக்ஷகாண்டத்துப் ௧௬ - வது அத்தியாயமுங் கூறும்.

அது, சிவானுஞ்ஞையின்படி செவ்வேள் நடாத்தியது பற்றி அப்படிச்சொல்வதென்க. ஈதுறுதியெனற்கு அக்காந்த புராண யுத்தகாண்டத்தின் ௧௬-ம் அத்தியாயத்து ௨௦-ம் சுலோகத்தில் “மேலும் இக்கந்தர் மகிமைபொருந்திய ஆதிவராகத்தின் கொம்பைப்பிடுங்கிப் பரமனிடங் கொடுத்தனரன்றோ” எனவும், உபதேச காண்டத்தின் ௧௪ - ம் அத்தியாயத்து ௧௧, ௧௦, ௧௧ - ம் சுலோகங்களில் “சிவபிரானுஞ்ஞையின்படி அவ்வடிவேற் பெருமான், மலை போன்ற வருக்கொண்டு தன்னுடைய இருகரங்களாலும் அவ்வராகத்தின் கொம்பைப்பற்றிக் கறகறெனச் சுழற்றியடித்து அக்கொம்பையும் பிடுங்கிக்கொடுபோய்ச் சிவ சன்னிதியில் வைத்தபோது” எனவும் வரு வசனங்கள் போதிய சான்றும். ஆயின், பரசிவற்கு வராகாரியென ஒரு மூர்த்தஞ்சொல்ல இடனில்லையெயெனின், — வராகத்தைத் துமிப்பான் கட்டளையிட்ட காலத்துள்ள சிவவடிவமே அம்மூர்த்தமாமென்க.

(௬௬)

கீட.—இச்சோமாஸ்கந்த மூர்த்தங் காண்டல் விசேடந்தானோ?

தரு.—நினைப்போ லனுமானமுளார்க்கு விசேடந்தான்.

(௭௦)

கீட.—அனுமானமிலார்க்கு எது விசேடம்?

தரு.—சச்சிதானந்தப்பொருள் ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாவாய் அத்துவைதமாயுளதெனத் திரிபற வுள்ளுன்றிக் காண்டலே விசேடம்.